

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 755/2016
22.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.С., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног В.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К бр. 237/13 од 30.09.2015. године и Вишег суда у Чачку Кж бр. 222/15 од 25.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 22.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног В.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К бр. 237/13 од 30.09.2015. године и Вишег суда у Чачку Кж бр. 222/15 од 25.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици К бр. 237/13 од 30.09.2015. године окривљени В.С. оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ а окривљени М.Р. због кривичног дела угрожавања опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. став 1. КЗ за која дела су им изречене условне осуде тако што су им утврђене казне затвора и то окривљеном В.С. казна затвора у трајању од пет месеци а окривљеном М.Р. казна затвора у трајању од два месеца и истовремено одређено да се те казне неће извршити ако окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело. Истом пресудом окривљени су обавезани да на име трошкова кривичног поступка у корист буџетских средстава суда плате износе од по 5.000,00 динара као и судски паушал у износима од по 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж бр. 222/15 од 25.01.2016. године одбијене су као неосноване жалбе окривљених а првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени В.С. без истицања посебних законских разлога, с`предлогом да Врховни касациони суд донесе одлуку у смислу навода у захтеву.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости окривљеног В.С., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Како је окривљени В.С. захтев за заштиту законитости поднео лично а не преко браниоца, како је то изричито прописано одредбом члана 483. став 3. ЗКП, то је његов захтев, у смислу наведене законске одредбе, недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић,с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.